

123 inclusie: iedereen erbij!

Dit is het 123-inclusie reflectiespel. Om te reflecteren en ervaringen te delen.

En in gesprek te gaan met elkaar.

Speel het met je collega's, je medeleiding, je klas, de ouders,...

Knip de kaartjes uit. Leg ze op tafel.

Durf te falen.
Probeer opnieuw.
Faal harder. Probeer opnieuw. Slaag.
(Of Faal beter)

Traag is mooi.
Sommige dingen duren langer.
Geef niet op

Spreek met de jongere/het kind.
Niet (enkel) met de begeleider

Maak oogcontact.
Van mens tot mens

De jongere/het kind heeft een beperking. Maar de jongere/het kind is de beperking niet

Iedereen heeft een beperking.

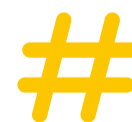
Of niet soms?

123 inclusie

1-2-3 inclusie, soms met gedoe en wat ruzie

Een rolstoel is ook maar een beugel op wielen

Zo speel je het spel en is iedereen erb(l)ij

spelsuggestie

Om de beurt kiest iemand een quote/kaartje en leest de voorzijde hardop voor aan de anderen. Vraag wie hierover iets kan vertellen en geef die perso(o)nen het forum/kaartje. Die persoon deelt zij/haar ervaring en kiest zelf één of twee vragen die achter op het kaartje staan om het verhaal te vertellen.

Hij/zij mag één vraag aan iemand anders van de groep stellen. Als deze persoon geantwoord heeft, mag hij/zij een nieuwe quote zoeken en doorgeven. (cfr. stap 3-6) Dit kan je X keer herhalen. Zoveel keer als er tijd en er energie op zit.

Altijd fijn om op het einde een afsluitend rondje te doen en te horen wat er bij iedereen is blijven hangen is. Iedereen wordt uitgenodigd dit in 1 woord of 1 zin te doen. Zo blijft het kort en krachtig en heeft iedereen elkaar nog even gehoord.

1. Betrapte je jezelf er ooit op dat je 'over het hoofd' van het kind of de jongere sprak?
2. Gaf het kind of de jongere je een signaal om betrokken te worden, of niet?
3. Hoe zorg jij er voor dat de communicatie op het niveau van de jongere is?

1. Werd je al eens moedeloos over hoe je het kind of de jongere trachtte te betrekken?
2. Welke kleine stapjes in vooruitgang registreerde je wel?
3. Waaruit put je moed om toch te blijven timmeren aan de weg?

1. Wat liep er al eens goed fout op gebied van inclusie in jouw team - wees concreet.
2. Was je boos op jezelf of een ander over de gang van zaken?
3. Kwam je tot evaluatie en een gevoel tot herkansing?

1. Praat jij met het kind of de jongere over het feit dat niet iedereen alles moet kunnen?
2. Praat jij erover met andere jongeren dat niet iedereen alles moet kunnen?
3. Durf jij praten over je eigen beperkingen? Dingen die je absoluut niet kan?

1. Doe jij soms of de het kind/de jongere geen beperking heeft?
2. Kan dat wel?
3. Is dat de correcte manier om daar mee om te gaan? Welke capaciteiten van de het kind of de jongere kan je tijdens de activiteiten echt in de verf zetten?

1. Durf jij ouders en het kind of de jongere altijd in de ogen kijken?
2. Was je ooit in een situatie waarin dit superbelangrijk was?
3. Wat is er voor jou nodig om dit (altijd) te durven doen.

1. Grapjes maken met de kinderen of jongeren over beperkingen, kan dat?
2. Kan humor een oplossing bieden in bepaalde situaties? Indien ja: geef voorbeelden.
3. Hanteert de jongere zelf ook humor om situaties te ontmijnen?

1. Had je al discussies met ouders of de jongere, gerelateerd aan de beperking?
2. Vertel de aanleiding en de evolutie in het gesprek.
3. Is een heel klein beetje ruzie oms nodig? Of niet noodzakelijk een slechte zaak?

